نگاهی به وضعیت دفاعی رئال؛

چرا تیمت اینقدر گل می خورد، کارلتو؟

هفده دقیقه از بازی در ورزشگاه RCDE اسپانیول گذشته بود که سرخی داردر، هافبک تیم میزبان، توانست به آسانی از لوکا مودریچ، هافبک رئال مادرید، در نزدیکی مرکز زمین عبور کند. داردر توپ ساده‌ای را در راستای خط طولی زمین برای آدرین امباربا فرستاد که با سرعت از داوید آلابا جلو زد. ادر میلیتائو واکنشی برای مقابله با این خطر نشان نداد و سانتر امباربا توسط رائول دی‌توماس، مهاجم نوک سریع تیم، از فاصله نزدیک وارد دروازه شد.

این گلی بود که به خوبی روی آن کار شده بود اما می‌توانست جلوی به ثمر رسیدنش را گرفت. گل دوم اسپانیول در این بازی از نظر عملکرد رئال بدتر هم بود. یک ساعت از زمان بازی گذشته بود که الکس ویدال، وینگر این تیم، در میانه میدان از مودریچ عبور کرد. تونی کروس پوششی نداد و ناچو فرناندز تصمیم گرفت که باید از پستش خارج شود. ویدال او را فریب داد و ناگهان به سمت دروازه حرکت کرد. این بازیکن سابق بارسلونا توپ را از پشت سر تیبو کورتوا وارد دروازه کرد تا اسپانیول با نتیجه ۰-۲ جلو بیفتد.

هرچند کریم بنزما یکی از این گل‌ها را جبران کرد اما رئال خوش شانس بود که گل‌های بیشتری دریافت نکرد و مستحق شکست ۱-۲ بود. همانطور که کارلو آنچلوتی تایید کرد:" ما ضعیف بازی کردیم."

در همین حال اسپانیول دومین پیروزی‌اش برابر رئال در ۲۵ سال اخیر را جشن گرفت- و از این شگفت‌زده شد که این پیروزی چندان دشوار هم نبود. منبعی نزدیک به رختکن اسپانیول گفت:" اسپانیول خیلی خوب بازی کرد، حتی با این که رئال کارشان را ساده کرد و حفره‌هایی در تمام نقاط خط دفاعی آنها به چشم می‌خورد."

بعید است هرکسی که بازی رئال در این فصل را دیده باشد از نتیجه به دست آمده تعجب کرده باشد. آنها در هفته دوم به لوانته اجازه دادند سه گل به ثمر برساند و گل‌هایی از روی بی‌نظمی نیز از هوگو دورو از والنسیا، سانتی مینا از سلتاویگو و لی- کانگ این از مایورکا دریافت کردند. این اتفاقات پیش از این بود که در اولین بازی مرحله گروهی لیگ قهرمانان در برنابئو با نتیجه ۱-۲ برابر شِریف تیراسپول شکست بخورند.

تیم آنچلوتی تا به حال در هشت بازی لالیگا ۱۰ گل دریافت کرده است- ۱۱ تیم از این نظر رکورد بهتری دارند و هیچ تیمی در این لیگ ۲۰ تیمه تا به حال بیشتر از ۱۳ گل دریافت نکرده است. این آمار می‌توانست بدتر هم باشد. کورتوا، دروازه‌بان این تیم، بهترین بازیکن این فصل رئال بوده است (جدای از بنزما). این بازیکن بلژیکی موقعیت‌های بسیاری برای درخشش داشته و تا به حال ۲۴ مهار در لالیگا به نمایش گذاشته است (سه برابر بیشتر از یان اوبلاک در اتلتیکو مادرید).

این که رئال فصل را با به ثمر رساندن گل‌های بسیاری به پایان رساند، کمک بسیاری به بهبود شرایط کرده (۲۲ گل- ۹ گل بیشتر از رایو وایکانو که دومین گلزن برتر لیگ است) و این یعنی آنها هنوز صدرنشین لالیگا هستند. این موضوع باعث شده برخی مدعی شوند که آنچلوتی پس از نشستن بر جای زین‌الدین زیدان در تابستان امسال، تیم را هجومی‌تر کرده و بنابراین این که آنها گل‌های بیشتری دریافت کنند نیز اجتناب ناپذیر است. اما موضوع واقعا این نیست.

منبعی از رختکن می‌گوید:" سبک‌ها چندان متفاوت نیستند. زیدان نیز ریسک بسیاری را می‌پذیرفت، آنها همیشه با تمام وجود در زمین حاضر می‌شدند. خط دفاعی در زمان حضور آنچلوتی کمی جلوتر آمده اما همه چیز بیشتر به شرایط بستگی دارد. آنها فاقد مکانیزم کافی برای دفاع کردن به عنوان یک تیم هستند- همه: مدافعان و مهاجمان. این موضوع طبیعی است چون مربی جدیدی به تیم آمده و آنها بازیکنان مهمی را از دست داده‌اند."

استحکام دفاعی بخش نادیده گرفته شده موفقیت رئال در یک دهه اخیر بوده، از قهرمانی تاریخی "دسیما" در لیگ قهرمانان ۲۰۱۴ در اولین فصل حضور آنچلوتی گرفته تا سه قهرمانی متوالی لیگ قهرمانان در فاصله سال‌های ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۸ که تحت هدایت زیدان به دست آمد.

رئال در فصل ۲۰-۲۰۱۹ پس از ادامه یافتن بازی‌ها و پایان وقفه ایجاد شده به دلیل قرنطینه مربوط به ویروس کرونا تنها دو گل در هشت بازی دریافت کرد تا آخرین قهرمانی‌اش در لالیگا را به دست آورد.

در آن زمان نام بردن از گزینه‌های اول آنها در خط دفاعی آسان بود- دنی کارواخال، رافائل واران، سرخیو راموس و مارسلو. رئال هرگز غیرقابل نفوذ نبود- جاگیری‌های مارسلو و تمرکز راموس می‌توانست مشکل‌ساز شود- اما آنها به عنوان یک تیم بسیار موفق بودند. هرچند این مربوط به آن زمان بود.

فلورنتینو پرز، رییس باشگاه، اجازه داد که قرارداد راموس در این تابستان به پایان برسد و واران برای تامین بودجه تلاش برای خرید کیلیان امباپه از پاری سن ژرمن، به منچستریونایتد فروخته شد. مصدومیت‌ها و مشکلات آمادگی باعث شد که کارواخال و مارسلونا کاملا از صحنه محو شوند. یکی دیگر از منابع نزدیک به یکی از بازیکنان ارشد رئال می‌گوید:" چیزهای بسیاری در اینجا تغییر کرده است. خط دفاعی امسال رئال هیچ شباهتی به آنچه بود، ندارد."

مطمئنا تغییرات بسیاری ایجاد شده است. اگر دیدارهای پایانی فصل گذشته را نیز در نظر بگیریم، رئال در ۳۴ بازی آخرش در تمامی رقابت‌ها از ۲۵ ترکیب دفاعی استفاده کرده و ۱۵ بازیکن در خط دفاعی چهار یا پنج نفره آنها حضور داشته‌اند. موقعیت مدافعان کناری به طور خاص بسیار دردسرساز است.

لوکاس واسکز، کارواخال، ناچو، فدریکو والورده و سرخیو سانتوس ۲۰ ساله از سوی آنچلوتی در پست دفاع راست به کار گرفته شده‌اند و این در حالی است که ناچو،آلابا، میگل گوتیرز ۲۰ ساله و حتی ادواردو کاماوینگا، هافبک ۱۸ ساله، در دیدارهایی در سمت چپ خط دفاعی قرار گرفته‌اند. تنها بازیکنی که تا به حال در تمامی دیدارها حضور داشته میلیتائو، مدافع میانی، است که در نیمه دوم سال بسیار درخشان ظاهر شده اما اخیرا ثباتش را از دست داده است.

تنها مدافعی که در طول تابستان خریداری شد، آلابا بود که به عنوان بازیکن آزاد از بایرن مونیخ به این تیم پیوست. آنچلوتی به بازیکنی که از دوران حضورش در بایرن او را می‌شناسد، اطمینان دارد و هم تیمی‌های جدیدش نیز تحت تاثیر قرار گرفته‌اند. منبعی می‌گوید:" آلابا باید رهبر جدید خط دفاعی باشد." هرچند این بازیکن اتریشی هنوز سطح خاص خودش را در میان تمامی تغییراتی که در اطرافش شکل می‌گیرد، به نمایش نگذاشته است.

مصدومیت‌ها نیز مشخصا کمکی به این تیم نکرده‌اند- کارواخال فصل گذشته پنج مشکل ماهیچه‌ای متفاوت داشت اما رئال باز هم قراردادش را در ماه جولای تمدید کرد. این بازیکن ۲۹ ساله توانست در دو بازی کامل این فصل به میدان برود اما بار دیگر دچار مصدومیت ماهیچه‌ای جدیدی شد. منبع دیگری می‌گوید:" شرایط دنی تاسف‌آور است."

مارسلوی ۳۳ ساله با جدایی راموس رسما کاپیتان باشگاه شد اما تا به حال فقط دو دقیقه بازی کرده است. او در حال حاضر حتی روی نیمکت نیز قرار ندارد. همان منبع می‌گوید:" مارسلو همین حالا هم بازیکن سابق تیم محسوب می‌شود."

فرلان مندی قرار بود گزینه اول در پست دفاع چپ باشد اما تا به حال تحت هدایت آنچلوتی به میدان نرفته است. این ملی‌پوش فرانسوی به دلیل التهاب بافت ماهیچه در تمرینات پیش فصل غایب بود و پنج ماه طول کشید تا از بند این مصدومیت رها شود و در بازگشتش به تمرینات با مصدومیت ماهیچه‌ای جدیدی مواجه شد. گوتیرز جوان گاهی جای او را پر کرده و در حرکات هجومی بسیار درخشان ظاهر شده اما نتوانسته پستش را در وظایف دفاعی پوشش داده و عملکرد خوبی را به نمایش بگذارد.

یکی دیگر از منابع نزدیک به رختکن می‌گوید که این خط دفاعی بیشتر از آنچه که باید تحت فشار قرار گرفته است. در حالی که کروس مصدوم بود، این تیم نتوانست بازی‌ها را کنترل کرده و حریفان را مدیریت کند. منبعی می‌گوید:" دریافت توپ از عقب و حفظ کنترل توپ بدون کروس برای آنها دشوارتر بود."

در همین حال آنچلوتی هنوز پیش و در طول هر بازی در حال بررسی ساختارهای تیمی و ترکیب‌های متفاوت است. واکنش او به عقب افتادن از رقیب معمولا استفاده از بازیکنان هجومی بیشتر است- او پس از دریافت یک گل از شریف، سیستمش را از ۳-۳-۴ به ۴-۲-۴ تغییر داد- کاماوینگا و والورده، دو هافبک این تیم، در نقش مدافع کناری ظاهر شدند. این کار جواب داد و آنها فشار زیادی را ایجاد کرده و بازی را به تساوی کشاندند اما پس از آن هیچکس حواسش به مراقبت از دروازه نبود و سباستین تیل با ۱۶ بازی ملی برای لوکزامبورگ توانست گل پیروزی‌بخش تیم مهمان گمنام از مولداوی را در دقایق پایانی به ثمر برساند.

شرمندگی شکست خانگی برابر تیمی که برای اولین بار به مرحله گروهی لیگ قهرمانان راه پیدا کرده با شوک شکست برابر اسپانیول در پایان هفته همراه شد. مشکلات عمده بارسلونا، رقیب قدیمی، باعث شده که تمرکزها از رئال دور شود اما حتی مفسران وفادار رسانه‌های محلی نیز نتوانستند به این مشکل آشکار اشاره نکنند.

پردراگ میاتوویچ، بازیکن سابق رئال و مدیر ورزشی این باشگاه، در جریان پوشش رادیویی بازی برابر اسپانیول گفت:" این یک افتضاح کامل بود. شاید بتوان دو یا سه گل زد اما تیم حریف در هر بازی فرصت به ثمر رساندن پنج گل را دارد. این واقعا فاجعه است."

آنچلوتی در طول ماه‌های اول این فصل به طور مداوم تایید می‌کرد که این تیم باید بهتر دفاع کند و در لحظات مختلف عصبانیتش را نشان می‌داد. پیام او پس از جدایی از اورتون و حضور در رئال این بود که تمام ۱۱ بازیکن باید به سختی تلاش کنند- و او در گفتگو با رسانه‌ها و بازیکنانش مدام از کلمه "سختکوشی" استفاده می‌کنند تا این پیام را خصوصا به بازیکنان با ذهنیت هجومی مانند ادن هازارد و مارکو آسنسیو یادآوری کند.

منبعی می‌گوید:" آنچلوتی نیز تغییر کرده است- دوران او در انگلیس و اورتون باعث شده که او به عنوان یک مربی تکامل پیدا کند. اما به عنوان یک ایتالیایی واقعی، تعادل همیشه برای او مهم خواهد بود. او هنوز این ویژگی را دارد اما بسیار درباره سختکوشی، ایجاد سلطه بر دیدارها و ارائه بازی هجومی و در عین حال دفاع به عنوان یک تیم و نه فقط با چهار مدافع صحبت می‌کند."

تمرکز روی پرسینگ در حال حاضر بسیار مهم‌تر از دوران حضور زیدان است. آنچلوتی می‌خواهد از آلابا و میلیتائو به عنوان دو مدافع میانی پویا و سرعتی بازی بگیرد تا خط دفاعی رئال جلوتر بیاید و بدون ایجاد شکاف در خط دفاعی بتواند حریف را تحت فشار قرار دهد. این کار به تلاش سایر اعضای تیم نیز نیاز دارد- امری که همیشه مشهود نبوده است.

آنچلوتی پیش از تساوی ۰-۰ با ویارئال در ۲۵ سپتامبر گفت:" اگر ما توپ را پرس کنیم، خط دفاعی می‌تواند جلوتر بیاید و آلابا در این کار بسیار ماهر است. اما اگر فشاری روی توپ نباشد، ما باید با دفاع عمقی‌تر به کار ادامه دهیم. این چیزی است که در حال کار روی آن هستیم. ما دوست داریم خط دفاعی تیم در وسط زمین باشد اما این کار همیشه ممکن نیست."

برای پرس درست، خصوصا مقابل حریفانی با سازماندهی خوب، باید این کار رابا نظم و دقت انجام داد. تیم‌های برتر که از هدایت خوبی برخوردار هستند- مانند منچسترسیتی، لیورپول یا بایرن مونیخ- همگی با تعداد نفرات بالا پرس می‌کنند، حرکات هماهنگ با هدف تنها ماندن بازیکنان حریف یا مجبور کردن آنها به بازی در مناطقی که علاقه‌ای به بازی در آن ندارند مورد استفاده قرار می‌گیرد.

با این حال کار بدون توپ رئال به آن اندازه سازماندهی شده نیست اما تحت هدایت زیدان نیز اینطور نبود. این موضوع به شکل دردناکی در بن‌بستی که در بازی برابر ویارئال در آن قرار داشتند، مشهود بود؛ تیمی که به خوبی تمرین کرده و می‌توانست توپ را از خطوط بدون سازماندهی رئال عبور دهد. این در حالی بود که بازیکنان باتجربه‌ای چون بنزما و مودریچ انرژی‌شان را هدر داده و بی‌هدف در زمین می‌دویدند. منبعی از ویارئال می‌گوید:" وقتی رئال سعی می‌کرد ویارئال را تحت فشار قرار دهد، دو لمس توپ از سوی دنی پارخو و اتین کاپو کافی بود تا آرنائو دانجوما فرار کند."

همه در رئال به خوبی از این موضوع آگاه و ناراحت هستند. آنچلوتی گفته که تمرین روی حرکات بدون توپ با توجه به پیش فصل کوتاه پس از جام ملت‌های اروپا و فشار بیشتر در طول تقویم فوتبالی به دلیل وقفه دیدارهای ملی واقعا ممکن نبوده است.

با این حال انتظار او بیشتر از این بود که اسپانیول با سازماندهی فاجعه‌بارش بتواند از سد آنها عبور کند. وقتی پس از بازی یکی از خبرنگاران از او پرسید که آیا برنامه بازی اشتباهی را انتخاب کرده یا خیر، آنچلوتی پاسخ داد مشکل در واقع این بوده که بازیکنان کاری که از آنها خواسته شده بود را انجام ندادند.

او گفت:" ما با برنامه آغاز کردیم و پس از گل اول اسپانیول نتوانستیم آرام بمانیم و به همین برنامه ادامه دهیم. سردرگمی در زمین به وجود آمد. این تیم با یا بدون توپ به هیچ وجه خوب کار نکرد. این بدترین نمایش ماست. حالا وقفه دیدارهای ملی را در پیش داریم تا شرایط را بررسی کرده و ببینم که چطور عملکرد تیم را تغییر داده و به مسیر ادامه دهیم."

آنچلوتی معمولا اینطور به بازیکنانش انتقاد نمی‌کند اما در حال حاضر چنین تصمیمی گرفته است. بازیکنانی که نمی‌توانند چندان شکایتی داشته باشند- و ناچو بلافاصله پس از بازی در گفتگوی تلویزیونی اظهار داشت:" ما باید به تلاش ادامه دهیم تا از نظر دفاعی پیشرفت کنیم. این مهمترین نکته است. هفته بدی را پشت سر گذاشتیم، باید واکنشی نشان دهیم و روی اقدامات اشتباه کار کنیم."

این وقفه دیدارهای ملی فرصت کافی برای این واکنش را فراهم کرده و زمانی برای بازگشت کارواخال و مندی از مصدومیت را نیز به آنها داد. آنچلوتی پس از شکست برابر شریف تایید کرد که از فکر این که بازی چطور پیش خواهد رفت، نتوانسته بخوابد و تغییرات مداومش در ترکیب و تاکتیک‌ها نشان می‌دهد که او هنوز ترکیبی که می‌خواهد را پیدا نکرده تا رئال بتواند بدون از دست دادن نظم و ساختارش در دفاع به خوبی حمله کند.

جذب یک مدافع میانی تراز اول دیگر می‌تواند کمک زیادی برای این تیم باشد و آنچلوتی پیگیر جذب داوید لوییز، بازیکن سابقش در چلسی، بوده که تابستان گذشته برای به تن کردن پیراهن فلامینگو به کشورش برزیل برگشت. پول کافی برای خرید در ماه ژانویه وجود دارد اما تمرکز اصلی باشگاه روی آماده نگه داشتن منابع برای جذب امباپه با پایان قراردادش در تابستان سال آینده است.

بازی بعدی رئال در لالیگا برابر اتلتیک بیلبائو به دلیل مشکلات بین لالیگا و کنفدراسیون فوتبال آمریکای جنوبی بر سر مسائل مربوط به ویروس کرونا به تعویق افتاده است.

به این ترتیب بازی بعدی آنها در ۱۹ اکتبر در خانه شاختار دونتسک در لیگ قهرمانان است؛ جایی که رئال فصل گذشته در مرحله گروهی با دو گل در آن شکست خورد. آنها یکشنبه بعدی باید برای برگزاری اولین ال‌کلاسیکوی فصل به نوکمپ بروند. این دو بازی می‌توانند تا حد زیادی شرایط تیم تحت هدایت آنچلوتی در ادامه فصل را مشخص کنند.

اخبار

گزارش تحلیلی: چرا بارسلونا مسیرش را گم کرد؟

مبالغ زیادی برای جذب عثمان دمبله، فیلیپه کوتینیو و آنتوان گریزمان هزینه شد. اما هیچ یک از این افراد به همراه تعداد زیادی بازیکن متوسط که در طول هشت سال گذشته به تیم آمدند، نتوانستند در محیط خاص نوکمپ موفق شوند.

روکا، مدیر ورزشی فعلی تیم قبرسی آ.ا.ک لارناکا، می‌گوید: "حضور در بارسلونا دشوار است اگر عادت به بازی به سبکی خاص از زمانی که بسیار کوچک بودید، نداشته باشید. من بارها دیده‌ام- اول به عنوان بازیکن و بعدها به عنوان مدیر ورزشی- که ممکن است بازیکنان بسیار بسیار خوبی داشته باشید اما درک "جوئگو دِ پوسیسیون" برای آنها دشوار باشد. شما نمی‌تواند در طول بازی‌ها این سبک را در زمین اجرا کنید؛ اگر سال‌ها آن را تمرین نکرده باشید. به همین دلیل است که بازیکنی که در بارسلونا شکل گرفته این برتری متفاوت را دارد و این ویژگی خودش را در هنگام حضور آنها در تیم اول نشان می‌دهد."تعیین دقیق زمانی که افراد حاضر در راس مدیریت باشگاه اعتمادشان به منحصر به فرد بودن باشگاه‌شان را از دست دادند، دشوار است. جدایی گواردیولا در تابستان ۲۰۱۲ و مرگ تراژیک تیتو ویلانووا، دستیار قدیمی باشگاه، که جانشین او شده بود در عرض کمتر از دو سال بعد به عنوان نقاط کلیدی در این روند به حساب می‌آیند- هیچ یک از مربیان بعد از آن تمایل مشابهی برای استفاده از بازیکنان جوان از خود نشان ندادند.ژاوی مارتین که از سال ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۱ مدیر لاماسیا بود، می‌گوید:" نکته بسیار مهم این است که بازیکنان به تیم اول نمی‌رسند اگر مربی این تیم به آنها اجازه ورود ندهد. پپ گواردیولا به اندازه کافی جسور بود که پدرو و سرخیو بوسکتس را در ترکیب قرار دهد، بازیکنانی که یک سال پیش از آن در دسته سوم بازی می‌کردند. پپ به لاماسیا اعتماد داشت، تیتو ویلانووای فقید هم همینطور. در آخر شما به مربی‌ای نیاز دارید که به بازیکنان اعتماد داشته باشد. اگر این اعتماد وجود نداشته باشد، حتی اگر بازیکنان خوب هم باشند باز نمی‌توانند موفق شوند چون شانسی برای بازی ندارند."چالشی برای مربیان اخیر بارسلونا خصوصا ارنستو والورده از سال ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۰ درگیری با فشارها از راس باشگاه بود. آنخل ایتوریاگا، تاریخ‌نویس باشگاه بارسلونا، معتقد است در طول دوران مدیریت روسل و بارتومئو، اعتماد کمی به مدلی که باعث موفقیت پیش از آنها شده بود، وجود داشت.

ایتوریاگا به اتلتیک می‌گوید: "بارسا زمانی موفق می‌شود که همه واقعا به مدلی مشابه اطمینان داشتند و با تمام وجود روی آن قمار کنند. روسل و بارتومئو نمی‌خواستند با مدلی که به ارث برده بودند، قهرمان شوند، چون اعتبار این قهرمانی به آنها نمی‌رسید. آنها می‌خواستند مدلی بیشتر شبیه به فلورنتینو پرز (رییس رئال مادرید) را به کار بگیرند- جذب ستارگان بسیار. مثلث مسی، سوارز و نیمار یک سال با لوییز انریکه فاتح اروپا شد اما دوامی نداشت. فاصله گرفتن از این مدل در سال‌های اخیر تحت هدایت روسا و مدیران مختلف باعث شد که بارسا امروز به تیمی سطح دو در اروپا تبدیل شود."اتفاقی که ما را به امروز رسانده است. بازگشت لاپورتا برای دومین دوره ریاستش بر باشگاه در ماه مارس سال جاری میلادی نشانه‌ای در راستای بازگشت سنت‌های کرویف برای اعضا و هواداران باشگاه بود- در حالی که رونالد کومان، مربی فعلی تیم اول، تحت هدایت این مربی هموطنش بازی کرده و از نظر شخصی نیز بسیار به خانواده کرویف نزدیک است. یوردی نیز به باشگاه برگشته و نقش مشاور را ایفا می‌کند. با این حال، به سختی می‌توان اعتقاد راسخی را به مدل خاص بارسلونا در اقدامات نقل و انتقالاتی باشگاه یا عملکرد تیم در چند ماه گذشته دید. خریدهای کوتاه مدتی مانند سرخیو آگوئروی ۳۳ ساله و لوک دی‌یونگ ۳۱ ساله در این تابستان به تیم اضافه شدند، در حالی که بازیکنان آینده‌داری چون میراندا و مونچو اجازه جدایی پیدا کردند. بازی تیم در زمین نیز چندان نشانی از خوئگو دِ پوسیسیون و سیستم ۳-۳-۴ ندارد که از سوی گواردیولا و تمامی تیم‌های جوانان تا بارسای B گارسیا پیمینتا در سال‌های اخیر به کار گرفته می‌شد. کومان تا به حال در دو بازی لیگ قهرمانان برابر بایرن مونیخ و بنفیکا با سه مدافع میانی به میدان رفته و برابر اتلتیکو مادرید در لالیگا از سیستم ۴-۲-۳-۱ استفاده کرد. بارسلونا در هر سه بازی بدون به ثمر رساندن یک گل شکست خورد. آنها نه تنها شکست خوردند، بلکه هویت‌شان را نیز با از دست دادن سبک بازی خودشان از دست دادند. ایتوریاگا می‌گوید: "هیچ اعتقاد عمیقی به لاماسیا وجود ندارد که در پنجره نقل و انتقالات قبلی یا دوران کومان به عنوان مربی به نمایش درآمده باشد. کومان همیشه اسطوره باشگاه خواهد بود اما او به عنوان مربی با سبک بازی مدنظر بارسا سازگاری ندارد و به سیستم جوانان باشگاه نیز معتقد نیست. اسکار مینگسا و ایلایش موریبا سال گذشته وقتی وارد ترکیب شدند که تیم نیاز به بازیکن داشت. آنها بااستعدادترین جوانان نبودند، بلکه کسانی بودند که ایده فوتبالی او سازگاری داشتند." کومان شخصا این فصل درباره موقعیت‌های که در اختیار بازیکنان جوان آکادمی قرار گرفته بسیار صحبت کرده؛ در حالی که دو هافبک ۱۷ و ۱۹ ساله به نام‌های گابی و نیکو برجسته‌ترین آنها بودند و گابی به طور خاص بسیار درخشان ظاهر شده است. او اولین بازی‌اش در ترکیب تیم ملی بزرگسالان اسپانیا را در جریان پیروزی این تیم برابر ایتالیا، قهرمان جام ملت‌های اروپا، در نیمه‌نهایی لیگ ملت‌ها انجام داده و نمایش درخشانی داشت. با این حال تنها نقطه درخشان برای بارسلونا، پیروزی ۰-۳ برابر لوانته در اواخر سپتامبر بود.

نتیجه بازی به خودی خود باعث آرامش خاطر بود اما یکی دیگر از افتخارات این بازی این بود که ۹ نفر از بازیکنان سابق بارسلونای B در طول ۹۰ دقیقه این بازی در زمین حضور پیدا کردند. ریکی پوچ، مینگسا، الخاندرو بلید ۱۸ ساله در دفاع چپ و فاتی با استعدادی بی‌نظیر در بین این بازیکنان بودند- فاتی موفق شد پس از ۱۰ ماه مصدومیت در اولین بازگشتش به میدان در این بازی گلزنی کند.

گارسیا پیمینتا می‌گوید: "شکوه لاماسیا به این است که همیشه بازیکنان بسیار خوب تولید می‌کند. هرسال معمولا دو یا سه بازیکن به اندازه کافی خوب هستند که به تیم اول راه پیدا کنند، اگر ما واقعا به آنها و استعدادشان ایمان داشته باشیم. همانطور که درباره گابی و نیکو دیده‌ایم، آنها بازی را به خوبی درک کرده و این احساس را دارند که حقیقتا بازیکنان بارسلونا هستند.

موفقیت تیم اول با قهرمانی در لیگ قهرمانان، فتح متوالی لالیگا و تمامی آن جام‌ها زمانی رخ داد که این تیم پر از بازیکنان و مربیان بسیاری بود که در لاماسیا رشد کرده بودند- بازیکنانی که فوتبال را به همان سبک درک می‌کنند، به این ایده باور دارند و این احساس را به باشگاه دارند."

برای کسانی که واقعا به میراث کرویف و مدل خاص بارسلونا باور دارند، مشکلات مالی باشگاه یک روزنه امید است. آنها از بنا نهادن تیم اول بر پایه محصولات لاماسیا در چند سال آینده خوشحال می‌شوند و این موضوع را می‌پذیرند که فتح جام برای مدتی بعید است اما اطمینان دارند که نسل جدیدی ظهور خواهد کرد که توانایی رقابت برای کسب بزرگترین جام‌ها را خواهد داشت. چنین باوری عبور از دوران سخت را آسان‌تر می‌کند و این احتمال را که دوران موفقیت‌آمیز در نهایت به نوکمپ بازگردد را افزایش می‌دهد.مارتین، مدیر سابق آکادمی، می‌گوید: "وقتی بارسا با بازیکنان لاماسیا می‌برد، بهتر برده است و هواداران بسیار هیجان‌زده‌تر هستند. وقتی بارسا با بازیکنان لاماسیا می‌بازد، کمتر ناراحت‌کننده است- آنها باخته‌اند اما حداقل از بازیکنان آکادمی استفاده کردند.این موضوع همچنین بسیار واضح است- بارسا زمانی بیشتری پیروزی و قهرمانی را دارد که از بازیکنان بیشتری از لاماسیا استفاده می‌کند و این اتفاق به دلیل نحوه بازی تیم رخ می‌دهد. این چیزی است که باشگاه باید حفظ کند و بدون شک باید از آن دفاع شود، از رییس گرفته تا آخرین کارمند. اگر این اتفاق رخ ندهد، جواب هم نخواهد داد." بعضی افراد خارج از باشگاه- نه فقط در مادرید- چنین ایده‌آل‌گرایی‌ای را به سخره می‌گیرند. آنها مدعی هستند که موفقیت بارسلونا خصوصا در سال‌های حضور گواردیولا، بیشتر به دلیل شانس بزرگ استفاده از نسلی فوق العاده با استعداد از بازیکنان تراز اول بوده که همگی در یک زمان در کنار هم قرار گرفتند. اما تمام کسانی که برای نوشتن این مقاله با آنها مشورت شد باور ندارند که خوش‌شانسی در گذشته درخشان بارسلونا وجود داشته باشد. تیم اول این باشگاه زمانی عملکرد خوبی را به نمایش می‌گذاشت که اعتقاد کاملی به ایده کلیدی اعتماد به بازیکنان جوان و بازی با برند یکسانی از فوتبال بر پایه پاسکاری در تمامی رده‌ها وجود داشت؛ از رئیس تا مربی تیم اول تا مسئول زمین چمن. اما کسانی که صددرصد به مدل باشگاه‌شان باور دارند، مطمئن نیستند که همه کسانی که در حال حاضر مسئولیتی را برعهده دارند نیز به همین اندازه به این فلسفه باور داشته باشند.سامپر، هافبک سابق بارسا، می‌گوید: "از نظر من کاملا مشخص است که نباید هیچ تردیدی درباره مدل بارسا وجود داشته باشد. تیم اول باید مثالی از اصول بازی باشد و همه از این ایده پیروی کنند. این یکی از مزیت‌هایی است که بارسا همیشه بر سایر باشگاه‌ها داشته است- چیزی که آنها را متفاوت می‌کرد. این احساس وجود دارد که شاید چنین چیزی کمی از بین رفته است. اتفاقی که باعث تاسف است."

پشت پرده رو شدن دست ستاره آرژانتینی

افشای یک راز جنجالی درباره ماجرای خیانت ایکاردی

ستاره آرژانتینی پاری سن ژرمن یکی از سوژه های عجیب دنیای فوتبال طی یکی دو روز اخیر بوده است. واندا نارا، همسر مائورو ایکاردی این بازیکن را متهم کرد به خیانت کرده و اگرچه آنها روز یکشنبه در میلان با یکدیگر ملاقات کردند اما یک رسانه آرژانتینی گزارش می دهد که این زن و شوهر قطعاً از یکدیگر طلاق خواهند گرفت.

ماجرا از جایی شروع شد که واندا نارا در یک استوری اینستاگرامی جنجالی خیانت همسرش را فاش کرد. ماریا اوجنیو سوارز، خواننده ۲۹ ساله آرژانتینی، کسی بود که ستاره پاری‌سن‌ژرمن با او ارتباط داشته و واندا نهایتاً از این موضوع مطلع شده است.ایکاردی و واندا از ۸ سال پیش زندگی مشترک خود را با یکدیگر آغاز کردند و طی سال‌های اخیر به نظر می رسید که همه چیز بین دو نفر خوب است اما حالا شرایط تغییر کرده و به نظر می‌رسد که یک خیانت از سوی ستاره آرژانتینی همه چیز را بین این زن و شوهر به هم زده است.در ۲۴ ساعت اخیر حالا شایعاتی در مورد خیانت مائورو ایکاردی به واندا نارا و ارتباط این بازیکن با یک مدل آرژانتینی منتشر شد تا دوباره انتقادات از این بازیکن شدت بگیرد. از طرفی مائورو ایکاردی صبح امروز و پس از انتشار اخبار از واندا نارا، تمرینات پاری سن ژرمن را از دست داده و در کمپ تمرینی این باشگاه غیبت داشته است. به نظر می رسد این مهاجم باتجربه دچار افسردگی شده و حال و روز مساعدی بعد از انتشار این اخبار در شبکه های اجتماعی ندارد.از طرف دیگر به نظر می‌رسد که واندا نارا تصمیم قطعی خود را برای جدایی از مائورو ایکاردی اتخاذ کرده چراکه او امروز در یک استوری اینستاگرامی تصویری از دست خود به اشتراک گذاشت و زیر آن نوشت: «دستم بدون حلقه قشنگ تر است.»بر اساس گزارشی که LAM آرژانتین منتشر کرده یک راز عجیب در مورد این ماجرا فاش شده است. بر این اساس واندا یک جاسوس خصوصی را استخدام کرده تا سر از کار همسرش در آورد و نهایتاً این ماجرا را متوجه شود. همچنین این منبع ادعا کرده که واندا موبایل ایکاردی را هک کرده و چند مکالمه بین او و خانم سوارز پیدا کرده است.در ادامه این گزارش عنوان شده که مائورو ایکاردی در یکی از این پیام ها از خانم سوارز درخواست کرده که با او در مکانی که هیچ کس آنها را نشناسد ملاقات کنند. با این حال همانطور که گفته شد به نظر می‌رسد که زندگی مائورو ایکاردی و واندا نارا به پایان خط رسیده و این دو به زودی جدایی رسمی خود از یکدیگر را اعلام خواهند کرد؛ اتفاقی که می تواند روی زندگی حرفه‌ای ستاره آرژانتینی نیز تاثیر زیادی بگذارد.

هیچ درخواستی از کومان ندارم

اومتیتی: سریعتر و قویتر هستم و می‌خواهم بازی کنم

اومتیتی تنها بازیکن حاضر در فهرست بارساست که مشکل مصدومیت نداشته اما از ابتدای فصل حتی یک دقیقه نیز فرصت بازی به او نرسیده است.

با این حال این مدافع فرانسوی می‌گوید که هدفش جلب دوباره اعتماد رونالد کومان و به تن کردن پیراهن بارسلونا در میدان است تا به هواداران نشان دهد که علیرغم‌های تمامی سوت‌های که علیه‌اش زده شده هنوز هم جایگاهی در تیم دارد. او می‌گوید: «شش مدافع میانی در تیم داریم و من می‌دانم که رسیدن فرصت بازی به من بسیار دشوار است اما بسیار مشتاق هستم.»

اومتیتی مصاحبه‌ای با روزنامه اسپانیایی موندو دیپورتیوو انجام داده و در آن به بررسی شرایط فعلی تیم پرداخته است. او به موندو گفت:« من همچنان تلاش خواهم کرد تا به همه نشان دهم که بازیکن خوبی هستم و می‌توانم بازی کنم و مانند هر بازیکن دیگری به تیم کمک کنم. همه چیز خوب است و من امیدوارم که بتوانیم این فصل جامی را در یکی از رقابت‌ها به دست آوریم و باید این نکته را در ذهن داشته باشیم.»

بخشی از هواداران به شدت نسبت به عملکرد این بازیکن و حضورش در بارسا معترض هستند اما او هنوز علاقه بسیاری به این باشگاه دارد:« من این باشگاه را دوست دارم اما واقعیت این است که احساس تنهایی می‌کنم. سوت‌هایی که زده شده من را آزار داد. هرگز فکر نمی‌کردم چنین اتفاقی برای من رخ دهد. من این باشگاه را دوست دارم و سوت زدن کار بی‌فایده‌ای است.»

به نظر نمی‌رسد که این مدافع تصمیمی برای ترک تیم در پنجره نقل و انتقالات زمستانی داشته باشد. او در این باره اظهار داشت:« من تصمیمی برای جدایی در ژانویه ندارم، می‌خواهم در اینجا به موفقیت برسم. خودم را در هیچ تیم دیگری تصور نمی‌کنم. هدفم این است که تا پایان قراردادم در نوکمپ بمانم. در انتظار فرصتی هستم تا نشان دهم که چقدر خوب هستم، هرچند روند موجود در هفته‌های اخیر کمی سخت شده است.»

اومتیتی از زمان حضورش در بارسلونا در تلاش است تا توجه و علاقه عده‌ای را به خود جلب کند که از ابتدا به واسطه تصویری که از این بازیکن فرانسوی داشته‌اند، نسبت به او و عملکردش مردد بودند. این بازیکن ادامه داد: «هیچکس نمی‌داند من چه کار کرده‌ام و چه کار می‌کنم. تمرین‌هایی که انجام می‌دهم، برگزاری دو جلسه تمرینی در روز... من بسیار کار می‌کنم. فوتبال و بارسلونا زندگی من هستند. در آخر باید بیشتر از هرکس دیگری تلاش کنم. چون حرف نمی‌زنم، مردم فکر می‌کنند هیچ کاری نمی‌کنم و تمام روز روی مبل نشسته‌ام اما من در خانه هم هر روز تمرین می‌کنم.»

رابطه او با کومان یکی دیگر از نقاط اصلی این گفتگو بوده است. اومتیتی اضافه کرد: «من هیچ مشکلی با مربی ندارم. فقط نمی‌توانم درخواستی داشت باشم چون مربی است که تص